

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

14. Dies Julii. Prudentia, est recta ratio agendorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Julius
te anim
tum
II.
dentia,
tausā,
Cujus re
Ait enim
tionales
lem in p
bit; Con
est corpo
partium
locato,
dentia,
horum
Fortitu
bus auto
longè s
quarta
in homi
diant ve
gitur R
parere
justissim
mnia di
provinc
tatem,
Cornue

prudentia. Quomodo enim justus reddet cuique
suum, nisi Prudentia commonstret, quid, cui debet
rur? Potes tuto incedere quo eunque calle, praesum
hac duce: cum illa, securus vadis etiam inter vad
cautus inter cautes: nunquam, illâ comitante, cades.
Suffragatur mihi Poëta:

Non de ponte cadit, qui cum prudentia vadit.

14. DIES JULII.

Prudentia, est recta ratio agendorum. *Aristoteles.*

6. Ethic. cap. 5.

Quid sit I.

Pruden
tia. Q Uam paucis, quam multa
Est primum, Recta ratio, il
est, certum & liquidum ju

dicum de singulis rebus, quæ agen
dæ, aut omittendæ proponuntur. Hinc eruo ob
jectum ejus materiale, esse actiones omnes huma
nas, sive quæ à libera hominis voluntate profici
euntur. Formale verò objectum, est honestas objec
tiva, ex actione medium inter excessum, & defectum
tenente, progerminans. Quia sola honestas, est relata
album, in quod collimat insomni oculo, & perip
caci intuitu prudentia; cum circà materiam nego
tiatur, & ejus mediocritatem sollicitè rimatur. Et
honestas & aliarum virtutum moralium objectum
formale, sed hoc discrimine, quod sit aliarum, prout
est bonitas quædam: respectu verò Prudentia prout
est veritas. Cum enim Prudentia sit virtus intellectus,
necessariò semper tendit in verum; idque non spe
culativum, sed practicum. Undè concludendum est,
in thesauro illo copiosissimo virtutum moralium
nullam gemmam esse pretiosiorem; atque inter do

Julius,
et cuic
cui debet
præsum
nter vada
nte, sed
vadit.
isbotelus
a multa
ratio, il
idum ju
quæ agen
eruo ob
es huma
e profici
estas obje
defectum
s, est velut
& perfici
am nego
tur. Ell
objectum
m, prout
tiz prout
tellectus,
nona spe
ndum est
oralium
inter de

tes animi Christiani, Prudentiam videri donum maximum, & pulcherrimum divinitatis.

II. Quærit Philo, cur primo loco ponatur Prudentia, ut Princeps cæterarum; quam honoris veluti causa, hinc fortitudo, inde temperantia sequantur? Cujus rei, summo ingenio rationem excogitavit. At enim, tres humanæ animæ esse partes: Rationalem, in capite, ubi ratio dominatur: Irascibilem in pectori, ubi calidi ardor sanguinis cor ambit: Concupisibilem, in inguine, quæ pars inferior est corporis, esse collocata in. Jam ergo, pro ratione partium corporis, atque ordine à Deo sapienter collocato, virtutum eximia dignitas cognoscitur. Prudentia, ut Domina Rationis, & Gubernatrix Consiliorum præsidet in capite, ut in acropoli veneranda. Fortitudo & temperantia humilius habitana. Et tribus autem, velut in trichordo aureo sit harmonia longè suavissima, quam nominamus Justitiam; quæ quarta est virtus Cardinalis. Justum est, ut, quod est in homine præstantissimum, illud imperet; obedienti vero, quæ deteriora existimantur. Ponamus igitur Rationem, moderante Prudentiâ. Sceptro uti, patere concupiscentiam, aliasque partes inferiores: iustissimus oritur dominatus, eadem Prudentiâ omnia dirigente; & quadriga illa per domos, urbes, provincias vehitur, convehens secum pacem, securitatem, fœlicitatem, & quandam bonorum omnium Cornucopiam,

III. Quapropter censendus est stare in ipso fœlicitatis apice, quisquis pervenerit ad culmen Prudentiæ: quia Prudentia attingit omne bonum potentia rationalis: illa potentia, gemma est intellectus,

&c

& voluntatis, utraque habet pro suo objecto aliquo bonum: intellectus, verum; voluntas, honestum. Jam verò Prudentia in primis perficit voluntatem, dum illi subministrat vires, nervos, robur, ut sine luctu, facile; sine ignavia, promptè; sine hesitatione, firmiter in bonum suum, id est, honestum, feratur. Perficit & Intellectum, circa suum bonum, id est, verum; dum eum promptum, facilem, & expeditum reddit ad assensum certum, & in eo firmatur, ut non abducatur ad falsum. Vir igitur consummatè prudens, est summè fœlix, quia est similis mus fœlicitate, superis, qui immortali fœlicitati fruuntur: illorum enim fœlicitas in eo consistit, quod potentia rationalis, omnibus viribus. & modo perfectissimo tendat in bonum omni ex parte infinitum: Intellectus in virum: voluntas in bonum. Jam verò, nemo in hac vita nec perspicacius penetrat, nec firmius adhæret, nec clarius intelligit verum; quod est bonum intellectus, nec facilis movetur, aut fortius fertur, aut saepius tendit in honestum, quod est bonum voluntatis, ut vir prudens. Itaque hæc sit clausula, hæc summa omnium laudum, quæ profici possunt pro Prudentia: hic colophon ejus commendationis: hæc coronis elogiorum ejus. Nemo in hac vita mortali fœlicior, aut perfectior viro prudente; cum Prudentia sit complexus omnis perfectionis, compendium omnis fœlicitatis. Sed hæc fœlicitas, quæ nascitur ex Prudentia, non acquiritur stertendo, nec ludendo: quia

Non fies prudens, si es multo tempore ludens.